

Lục Tỉnh Tân Văn

Propriétaire Fondateur - L. MARTY
 Ann. direct. - NGUYỄN-V. CỬA
 ADMINISTRATION
 57 R. BASTIENNE
 Saigon, Rue Cathala, 153-155 (1er Etage)

GIA BÀN:
 Năm-lý, Trong-lý và Các-lý
 Một năm... 3 50
 Sáu tháng... 2 00
 Ba tháng... 1 00
 Mua báo thì kể từ ngày mồng 1 và ngày 15 mỗi tháng mà phải trả tiền trước.

六省新開

MỠI TUẦN LÊ RA RA KÝ:
NGÀY THỜ HAI NGÀY THỜ TƯ VÀ NGÀY THỜ SÁU
 Mỗi số bán là... 0 50
 TELEPHONE N° 175 | Address: 144, R. LACTINE-SAIGON

GIA BÀN:
 Các-lý, Lê, Đại-Pháp và Thuộc địa
 Một năm... 7 50
 Sáu tháng... 4 00
 Ba tháng... 2 25
 Quẻ không bán tươi dans tous les bureaux de poste.

PAR LES AGENCES, d'annonces
 à SAIGON: Aux bureaux du Journal
 à HANOI: Aux bureaux du Trung-Hào-Tân-Van
 On traite à forfait pour les contrats de longue durée. Les prix sont payables d'avance.

MỤC-LỤC

- 1. - Cuộc tuyên cử Hội-đồng Thành-phố Saigon.
- 2. - Cái triệu-chứng cho cuộc thương-chiến của ta.
- 3. - Gia đình giáo-dục kỹ.
- 4. - Nhục-vinh mạng-ưng.
- 5. - Thông báo.
- 6. - Bữa gia-tình.
- 7. - Thơ tin vãng lai.
- 8. - Thư.
- 9. - Di-đơn.
- 10. - Tự do diển đàn.
- 11. - Hướng truyền.
- 12. - Tin Đông-dương.

Cái triệu-chứng cho cuộc thương-chiến của ta

Từ ngày thương-chiến khởi xướng đến nay, thắm thoát đã quá ba tháng, dòm xem tâm tình của đồng-bang ta hãy còn rụt-ré, ngần-ngại chưa dám quả quyết, (đó cũng không nên trách, vì đồng-bang ta xưa nay chưa từng bước qua đường (thương-mãi) cho nên những đấng thức-thời học-róng hết lòng cổ-võ mà cũng chưa thấy công-hiệu cho mấy.

Nay muốn cho đồng-bang ta bỏ hẳn cái lòng nhút-nhát, ngần-ngại, rụt-ré không quả quyết ấy đi mà đưa nhau chen vào chốn thương-trường thì chẳng chỉ hay cho bằng nhắc lại việc mới qua rồi đây.

Ngày 3 tháng acut 1914. là ngày khởi-động cuộc chiến-tranh Âu-châu.

Thầy Đại-Pháp ta mang ham chuộng cái hòa-bình, ưa tài qua tri, một là lo mở cửa cho các nước nhà ngay một thêm tốt đẹp về vang hơn hai là trừ nghĩ cách thế cứu vớt nhơn-loại cho bớt sự đau khổ cực-bực (alléger le labeur de l'homme ou soulager sa souffrance. Chercher à résoudre l'énigme de l'univers) nên không đề-phòng việc chinh-chiến binh-đạo.

Giặc Đức giầy lên thình lình, vì hẳn đã dự-bị cuộc chiến-tranh ngoại-bốn-mươi năm rồi nước Pháp ta khi-dụng binh-như chỉ đều khiếm-khuyết cả, thế mà kết cục rồi thì cũng được toàn thắng, là nhờ có cái lòng can-đảm, quả quyết với cái gia trung-thành, kiên nhẫn của quan quân đó thôi.

Dân ta thụ quyền bảo-hộ, núp được bóng cờ tôn-sắc, thì tất nhiên cái vận-mệnh nước Pháp có quan-hệ đến nước ta nhiều, mà cái thủ-đoạn anh hùng vấp-điều-rắc rở của nhà ta vừa rồi cũng có ảnh-hưởng đến cái vận-mệnh nước nhà ta vậy.

Ngày 14 juillet năm nay, là ngày kỷ-niệm lễ thăng-trần của thầy ta ấy là trước sau vừa chẵn 5 năm trôi, thì giặc Âu-châu binh-định.

Qua ngày 7 acut, năm nay, dân ta tranh thương-chiến với khách-kiêu-cư, cứ chiếu theo cái triệu-chứng trền kia, thì đến năm 1924 tới đây, định chừng lối tháng octobre, thương-quyền sẽ về tay Annam chẳng sai. Đó, việc đã hiển-nhiên trước mắt rồi, đồng-bang ta hãy nên hưng khởi lên, cố gắng lên, kể công người của, hân hiệp, chung đạu, quyết tranh-phương một phen với tụi kiên-căng kia, thế chẳng nhượng thương-quyền cho hân nữa.

Được như vậy thì trò Nam với thầy Pháp mới đẹp mặt vui lòng cho.

Le-văn-Tiền.
 Tự là: Quang-U, Tourane.

Gia đình giáo-dục kỹ

(Lý-thưởng của một nhà giáo-dục)
 (Tiếp theo)

Đầy-lẽ giải khăn đặc các vữa xong. Đổ-quán làm chủ-tịch, kính tôi làm thượng-án, Trần-quán làm thư, Đỗ-Kỳ, Đỗ-Khoi công đưng mà giót rượu. Chúng tôi vãi ngồi, thì Đổ-quán lên tiếng: « Nôi-nhân đem tiếp ra chào khách. » Trông ra thầy người đàn-bà nét mặt đượ-đậm, thân-thái nhàn-nhã, thông-dong bước vào, biết là chủ-phụ; một bên có đứa con gái chừng mười tuổi, tóc bô ngang vai, giắt một đứa em năm sáu tuổi; đều mặt tươi như hoa, mắt sáng như ngọc, dến trước bàn cứ đầu làm lễ, đứa nhỏ cũng biết nghiêng mình theo phép, như đã có biệt quem từ trước. Cháo rồi, người chủ-phụ nói: « Đa-ta Trồn-sinh đã có lòng dạy-giữ con trẻ. » Tôi đứng lên mà đáp tạ, đến hai ba lần. Người chủ-phụ mới đưa con t.ê lui vào, lễ-mạo an-nhâm, thực khiến cho người ta thêm lòng kính-ái.

Đó ăn phần nhiều đĩ-vị, mà cách điều-đinh-sạch đĩ-thường; tôi đi tiếp tiệc khách đã nhiều, chưa có bữa nào vừa miệng như thế. Chính như người phê-trám bẻ soạn, danh lợi rức tai, phong-trần rất mặt, nhứt-đán được nhàn-cởi cõ-y, lại được nếm cái phong-vị rau vữa cũ vực, thì thích-ích đĩ-tinh, không biết lấy lời nói nào mà hình-dung cho hết. Bày giờ tôi với khẹn người nào bẻp khéo. Đổ-quán nói: « Ấy là nôi-nhân tự-chê; vì nhà không nuôi đầu bẻp, chỉ có một con ở đĩ tay. » Tôi lại nghĩ đến đàn-bà nhà mình, chỉ biết đường dạy trẻ, mà chưa thạo việc điều-canh, công là một đĩu khuyết-điểm trong phụ-đạo. Có nhà chỉ vì đàn-bà vụng đường nấu-nướng, mà người đàn ông sanh ra cái thói tha-hà bỗ-suy-đĩ; con trẻ cũng sinh ra một nét là-liếm hầu-ão; ấy cũng là một cái ác-trào trong giáo-dục. Bày giờ tôi có ý muốn cho nôi-nhân được tới lui với Đổ-phu-nhân mà tham xét về đường gia-chính.

Tôi đứng dậy, thì người chủ-phụ há trong, có nước phong-trần vữa vữa; tiếng đàn cổ-nhạc, tiếng phật-khẩu mới học đàn. Nhân nôi-nhân, người có học đàn.

CUỘC TUYÊN-CỬ HỘI ĐỒNG THÀNH PHỐ SAIGON

12 VỊ HỘI-ĐỒNG LANGSA
 Số người đứng vô số bỏ thăm 3501.

Một phần tư số ấy mới đặng đắc cử, là: 570.

Số người có đi bỏ thăm 1145

Ông Arduser	736	thăm	đắc cử
Bardin	692	"	"
Balious	631	"	"
Mayer	654	"	"
Labbé	619	"	"
Bergier	546	"	thăm thiếu
Monin	514	"	"
Drabier	513	"	"
Dusson	512	"	"
Chalamel	507	"	"
L. d'Elholes	492	"	"
Frasseto	458	"	"
Foray	455	"	"
Arborati	452	"	"
Blanc	440	"	"
Casta Lumio	404	"	"
Moulin	364	"	"
Isidore	309	"	"
Henry	261	"	"
de Méveaz	254	"	"
Sinnaya	198	"	"
Fenthalpe Laporte	153	"	"
Chomienne	112	"	"
O'connell	60	"	"

Phải cử 12 vị Hội-đồng Langsa, mà kỳ này mới có 5 vị, Arduser, Ardin, Balious, Mayer, Labbé, đắc cử; còn thiếu 7 vị nữa, qua đến chửa nhứt 28 Décembre tới đây sẽ tái cử.

Đông-quan kính mừng chư vị đắc cử đặng phụ dân vụng; và cũng xin chúc cho liệt qui sẽ ra tái cử kỳ chửa nhứt tới đây đều đặng như nguyện.

Bốn vị Hội-đồng Annam

Số người đưng vô số bỏ thăm 2400.
 Một phần tư số ấy mới đặng đắc cử là: 600

Số người có đi bỏ thăm 1157.

Ông Hồ-văn-Kim	575	thăm
" Nguyễn-văn-Đông	545	"
" Phan-lân-Bình	501	"
" Trương-quốc-Hải	474	"
" Nguyễn-văn-Hội	420	"
" Nguyễn-chánh-Sắt	281	"
" Nguyễn-kim-Đình	266	"
" Hồ-văn-Lang	214	"
" Simon Găm	209	"
" Lê-văn-Bây	132	"

Hết thầy 10 vị, không ai đưng số thăm 579, một mình ông Hồ-văn-Kim nhiều hơn hết. Vậy nên định đến chửa nhứt 28 Décembre tới đây sẽ tái cử.

Xem lấy số thăm mỗi người trên đây, thì đủ biết đồng bào thừa sai của chúng ta cũng rành lắm. Bốn-quán xin chúc cho chư qui vị đến ngày chửa nhứt tới đây sẽ rành lắm sao cho đắc dân tâm, thì mừng lắm

L. T. T. V.

XA-BONG MAT-XAY
 Tới nhất cái Đông-dương

Con ngựa một sừng

HAO-VINH Công-tý
 (Hàng Annam)
 104 - Rue Lafont, Saigon
 AGENT EXCLUSIF

Rượu mạnh hiệu DEJEAN đã thơm mà lại ngọt làm cho những tay thạo rượu thầy đều khen ngợi Chỉ một mình hãng Denis frères có trữ mà thôi

nghe đã dệu lăm ». — Đỗ-quân nói : Không, đây là nội-nhân tự gây cho vui lòng khác. Con trẻ có đầu đã biết thế. Đây là một cung Bắc-bản năm xưa tôi có đặt một bài Thiệu niên lập-chỉ, hiệp vào đây đàn; nội-nhân tập nái nên quen, thực không có tiếng gì đáng cho Tiểu-sinh để ai mà nghe. — Tôi nói : « Nhào-nhân nhả-ừ như Đỗ đại-nhân, đâu gì cũng là thiết-bộ với cái chức-vị về đường giáo-dục. Cứ lấy con mắt tôi mà trông, có khác gì họ-địa thân-tiền. Tôn phu-nhân đã khéo việc diêm-mai, lại tinh nghệ âm-nhạc, thế-gian đã có mấy nhà đêm phúc như nhà người ». — Đỗ-quân nói : « Tiểu-sinh quá khen, có đầu được thế. Cũng là vậy thôi sẽ-hình. Đa-khái tinh-thần người đàn bà hay tinh-tâm và cường-kỳ, hay ưa mi-thuyết như thế-thuà đôn-bát; hoặc vì chầu-ngộ hay vì thói quen làm cho mắt cái thiên-tiên ấy đi, cũng là một sự khuấy-hâm. Nội-nhân vốn là con nhà giáo-hóa, lúc ở nhà với cô thím chi em, trong việc nữ-công việc gì cũng quen mắt quen tay; dù đôi bây giờ nhiều con làm việc, bận rộn thế nào cũng không quên tiếng đàn con sách. Phạm cô khách đến nhà, tôi tự mình xuống bếp; vừa xong việc bếp, lại lên cầm-điếu, cứ gì là nết cách hào-hai. Thói quen nhà tôi như thế, con bé cháu em, đây có quen tinh thần nhà. Giáo-dục là tôi chỉ ở hôn-tự, thế mà trong thực-tự có nhiều nhà quen thói nghiêm-khắc, kiêu-thúc con em, trong ông chế-cười nhà tôi là phồng-dặng. Song thói quen đã thành thân-tính, tôi không sao mà chữa được. »

Tôi nói : « Việc gia-đình giáo-dục, tôi chưa được kinh-nghiệm cỡ lắm, song các danh-ngôn tinh-luyện về việc ấy thì thiết-liếp cũng nhiều. Các nhà đạo-học đến A-tông Thích-áy, trong gi-định lấy khỏa-lạc làm chủ-nghiã, để cho phá-đại thân-thần, hãm-dư-đức; họ-địa con trẻ Nay xem gia-đình nhà ngài thuận-thủy là chủ-nghiã khoái-lạc như các đức vãn-minh. Người gia-đình thên-hà đức mới chủ-nghiã này, thì việc phổ-thông giáo-dục mới mong hữu-quả được. Trong nước ta có lắm kẻ gia-đình nghiêm-khắc quá, làm cho con trẻ sợ-hãi mà mất lòng thân-ái, cử-động đều là cách giữ-đổi mà không có chí-thành; lâu lâu mặt cả thiên-lương, mà thành ra một giòng người khi-trá khiếp-nhược. Lại lắm kẻ gia-tinh không có khuôn phép, muốn con giáo hóa ra nịch-ái, nịch-ác quá hóa ra đã-man, con trẻ tinh-trở-ưng không dưới sự hình-phạt si-nhục thì lại dưới cách buông dong thả dãi, đều làm cho con trẻ mất tình liêm-lễ mà thành ra một giòng người ngoan-ác. Như thế mà cho con vào nhà trường để mở-mang trí-thức, để đào-tạo nhân-tài, có khác gì đội mũ cho con háu mong ra người làm sao được? Cứ có người chỉ trách học trò ở nhà trường ra kém, đường luân-ý, chúng tôi thực không cảm-làm mà nhận cái chữ ấy. Bi-nhãn ý muốn đến đây là bài sau này, mở một ngày « Gia-tộc thân-ý hội », để mời Đỗ đại-nhân và tôn phu-nhân hiện-thân thuyết-pháp, cho những người có trách-nhiệm trong gia-đình biết đường giáo-dục, họa có bổ-cứu được chăng. »

Đỗ-quân chưa đáp, thì Trần-quần tần-thành ngay cái ý tôi mà nói rằng : « Y-

kiên Tiểu-sinh thực là thóa-đáng. Tiểu-đệ đã vài lần tu-i-nghiêm, cha mẹ học trò có lòng-quan-cảm, học trò đi học cũng đã bỏ được ít nhiều thói ở bản và nói dòi. Ấy thật là nhờ lòng diên-thuyết của anh tôi. »

Tôi nhân hạnh-kính mà yếu-cứu với Đỗ-quần có hai điều : một là cho nội-nhân theo Đỗ-bu-nhân để tham-quan gia-chính, hai là Đỗ đại-nhân và phu-nhân ở làm chủ ngày hội gia-đình thân-ái. Đỗ-quần đều nhận lời cả. Tôi vừa muốn từ ra về, thì thấy người nh- nói : « Nguyễn-quần Nhựt-Tân đến chơi. » Đỗ-quần xin tôi lưu lại, và nói : « Nguyễn-quần là người có ý-khí mà tinh-sơ-cương, trong óc luôn-nghi cũng có nhiều tư-tưởng. Xin Tiểu-sanh tạm ra nhà khách tượng-khen. »

Con trẻ đều vào nhà trong. Chính tôi vừa vào nhà khách đã nghe tiếng cười hờ-hả Hư-nhưn vài lời, vào ngay cuộc chuyện, mới để-xướng đến hai chữ giáo-dục. Nguyễn-quần liền nói mà rằng : « Xin các ông đừng nói chuyện giáo dục, nghe mà chán. Phong hóa trong một nước phải tự người trên cơ-ủ, còn học-liệu chương-trình cũng do từ Chánh-phủ qui-hị; chúng ta có thể-lực gì, chẳng qua là ăn khoa thi-nhàn, gói hóa mà lo việc đồ-thành, thực kho-g tự-lu-ợng quá. »

Đỗ-quần cười đã nói : « Gia-đình giáo-dục là thiên-hức tự chúng ta, nào có phải như việc bản-buôn khéo nói cho đất hàng, hay như con nhà giàu người giàu khoe của đày; còn như thân-ý là luật tự-nhiên, không lấy đi-vi mà phán hờn-kém. Lời Nguyễn-quần nói cũng là phải. Song đừng quá chấp-lâm tại mặt cho Chánh-phủ, có gì vào vi-thời-thế mà bỏ các thiết-chức cũ mới đi. » Nguyễn-quần : « Nghe một câu lãng; mà tôi thãm-phục là lời giản mà ý sâu. Rồi chúng tôi cũng ra chuyện khác. »

Trong câu đàm-nghen của Nguyễn-quần hay cuống-biến, đôi-khi đến bài tự-suy-tác, có khi giờ chơi giờ say, lúc đầu chơn nả, thì-động không khác gì nội-gười điên. Nếu để người nhà con trẻ trong thì quá cười, song yên-đi có khi lấy làm hay mà bất-ý thời-quan. Bây giờ mới biết Đỗ-quần tinh-thần của mà tiếp khách ở nhà, cũng phải vậy. Cũng biết việc gia-đình giáo-dục phải tùy-địa mà lưu-âm. Ở con bé như tôi già, cái gì, đã thì quên mất một vết sẹo không sao mà chữa được nữa. Tôi về gia-đình đã tâm-nằm được thói hay quên, về sau ngoại-vật không đi-dịch được nữa.

Một lúc lâu tôi có việc mà xin lui về trước. Về nhà cứ nghĩ gia-tinh Đỗ-quần ra thế nào : tự nạt ngoài mặt trông, ai chẳng bảo là phóng-ung, giáo-dục chỉ thân-ái, xử-tử của khoan-dung. Tự nạt trong mà xem, trong xuân-phong hòa-khí mà vào ham trò về nghiêm-ta-gi; trong âu-yếm thiết-thu mà vẫn phụ một lòng kính-ý. Xem những lúc chỉ bảo con trẻ là việc gì, hơi có ý chống-cửơng, lại việc nghiêm lời thẳng đanh ngay; hết một sự ở trong thung-dung, mà hết nạt sự ở trong khuôn-phép. Nhí như nhà mình cứ một mặt dùng-đạo sau sinh ra lãn-khãn, hôm nay bày thừ để ngày mai, miệng nói không xong

phải dùng vũ-đoan. Sự lúc đã thành ra thói quen, ăn-úy cũng không còn hiệu-lực gì nữa.

Đến ngày lễ-bái đã định, tại nhà trường vào buổi đì h nh. Nào người đến học nào người đến xem; người thì lễ-lễ, người thì thê-lễ câu-kỳ. Vì trước đã ra lời cả-hết, nội-đại-ý ngày hội gia-tộc thê-ái. Mà một người khó có xếp nó xuống, cứ ra sức lui-bác, khiến cho trong lòng dề-bi-cả-n. Hôm ấy, gia-trưởng các học trò đến tới, một cách thê-thiệt. Các khách đã ngồi yên, tôi đứng lên mà tuê-cao cái lý-do về ngày hội, tự-cơ nãi gia-đình là có-ừ việc phổ-thông giáo-dục, muốn chng các tư-lu-ợng thượng-lượng phương-pháp để tiến-bành. Nhau mới bỏ lạ-nhân và Phu-nhân làm chủ-ty h, có gì các chữ-tiền trong giáo-tự, có gì các chữ-tiền về đường giáo-dục, có gì các chữ-tiền về các khách ngh, xin các khách chủ-ý. Tôi về cá-đi, tôi mời Đỗ-quần lên để-luân. Đỗ-quần bước lên, cho các khách, rồi tôi thung-dong mà nói :

« Bi-nhãn không dám tự nói mình đã thấu lý-gi-định giáo-dục, chỉ thừa lời Tiểu-Nh-kiem để lần khườn-lập, con cháu chúng đm học sai. Khuon-phép là gì? Là quyết-đi không dùng đạo nghiêm-khắc để gang-buộc áp-ức con trẻ. Khung phải tự khi cơ-rã-ợ; nói có cái tự-ưng ấy, chính đưng Tiên-Nh-kiem chúng tôi đã có bài từ-luận nói của để nh- thời cao-xu, chốt như là bất-cương, si-nhục do-vo-ự-t-đã làm cho phục-đục, chỉ cần-hóm mới cả h tự-nhiên khừn cho quen nả quen tai, thì không một điều gì mà là chức-kiêng-hệ, như con nhà li-hu-quan nghệ bản-buôn, con nhà đên-yên q en nghệ cây-cy, nào có ai dạy, tập nả thì quen. Tự-chi-nh tự-lu-ợng cái tự h ấy, khuyên-khích cho phá-đại thêm ra, bổ-lên chả mà ừ-nhiên phải nghiêm-ta, mà dạy con phải khấn; thàn lời tôi việc làm của mình, như nh-đm khuôn-phép cho con trẻ. Như nh-đm tự-ưng nghệ khôn của khéo làm thì-vn-về tâm-thần con trẻ chỉ-thứ khừn cho-m-nhan, tâm-thần khừn cho hoạt-bá. Như thế gọi là tinh-thần giáo-tự. Tôi là phải quát thào cả ngày, đôn-vo cả ngày, kuong những vô ích mà lại hại. Vậy kuong sự con trẻ ngu-ngoan thì dạy, chỉ y mi-h không đủ tự-cần mà y con. Ngày nay phổ-thông giáo-dục, lại chấu-trọng ở gia-tinh, chính tiếp như lời Tiên-Nghiêm tôi đã nói. Nay li-hu-quan được hưởng cái phúc hóa-ợc trong gia-đình, cũng là một cái thói quen, không có phương-pháp gì cao xa cả. »

Nói rồi, các khách vỗ tay mà khen. Đỗ-quần lui xuống thì Phu-nhân kể đến cái đầu chào các khách, rồi cứ thung-dong nả nói : « Tiễn-nhân có năm em vừa trai vừa gái. Nh-ừ hưởng chm về việc nông-thương các hội bên ngoài, trong gia-đình một mình phải quán-ý các việc, chưa hề có phải dùng đến một lời giáo-dục hay một tay phủ-phàng, mà con lớn đã biết cầm học, con nhỏ cũng

không quấy không hờn, mặt ngoài coi như hồ-nhàng không hay tức-ám mà thật thà đàn-bà phải li-vi việc con làm chữ-t-ách, phải thê-ái thê-tính, phải diên-ho-ợc-anh, chưa có một khác nào là không có đàn con ở trong tâm-k óc. K-đ-ợc hề lấy ý riêng mình mà cu-ợc-hách con trẻ, cứ thuận tính tự-nhiên, cứ giữ lối thê-huật, tôi g- gi-định lấy họ-ợc làm chủ, như thế chẳng những là tự-ợc-phúc cho trẻ nh-đm, mà họ-đm là chúng ta có trách-nhiệm về việc gia-tinh, cũng được học-hàng và đên-ai-ám. Nay n-đm có hội p-đ-ợc giáo-dục, ngu-ợc cũng có gì chi em đến tưởng cái gia-tinh hạnh-ợc. C-àng may có nh-ào nghĩ-jen-chôn, cũng cứ vài lòng mà thuật-thục chữ-ràng : « Ông-ti-chi-ưng », cũng kh-ợc-rong gia-tinh, chỉ tự-ợc g-ợc ra cả. »

Vừa dứt câu nói thê-ái khá h nhữt là về bản đàn bà, đều có tay đến hai ba lượt. Kể đến nội-vị Phu-nhân với cô tiếng là nhà có giáo-dục cũ g đứng lên mà nói : « Tiễn-nhân không được vào-là như Đỗ-bu-nhân, song đã có trách-nhiệm về việc gia-tinh, dù ku-ợc cũng phải cố. Con lớn đã đi học, con nhỏ có phải ăm học; rồi có tạo-hàn phải cần người phụ-ng-ợc. Tiễn-nhân chỉ lấy bôn chữ « chi-ợc-kh-ợc-ợc », mà nuôi-trẻ thế gia. Khi em vươn con quỳ, cũng kh-ợc đm và g-ợc thàn-nàn, cứ về xem mà cố gì mà tìm cách dụ-địch. Mẹ chúng có lúc trả h là tru-nhu qua-ợc, cũ g không đm bản đàn bà. Con trẻ có thói hư nết xấu cũng do con trẻ dần dần. Ấy là n-ợc sự tự-nhiên đã thực-hành, mà cũ g là những điều tâm-đắc. Nay đã thấy có bản-hệ, xin bà-vo với chi em. Tôi những dạy-ợc sâu-xa, kuong dám tự lu-ợc. »

NGUYỄN-BÁ-HOCH.

"NAM PHONG"

MỖI THÁNG XUẤT BẢN MỘT KÝ

Giá
Tron năm 4300
Sáu tháng 2 000
Mỗi số 9 400

Từ Petrus Ký

Cun-ợc tự-vị Petrus Ký Langsa đich ra quốc-âm, in lần thứ nhứt đã hết lâu rồi. Bởi nhiều vị muốn mua mà không có, nên nhà-In-un-hi-ợc lần thứ 2-đ-ợc tu-ợc giúp đm. Tuy giá còn đắt một-ợc, song giá bán cũng không đm. Cứ mỗi cuốn sáu đ-ợc (6\$00). Mà vị nào muốn mua tra bắc trước bây giờ, lại để cho giá nh-ợc hơn năm các, là tra năm đ-ợc rưỡi thôi.

Mu-ợc mua cứ việc để gọi ngay cho :
M. Nguyễn-văn-Của
Directeur de l'Imprimerie de
l'Union, 165-167 - Rue Ca-utnat
Saigon.

CHƯ VỊ HÚT THUỐC ƠI!

Vì nào muốn hút ông điều hay là thuốc điều cho khỏi bệnh hoạn, thì hãy
mua thuốc (LE GLOBE) Trái đất mà dùng thì vô hại
Thuốc này có một mình hãng Denis frères trừ mà thôi

Nhục-vinh mộng-ưng TIÊU-THUYẾT

Bóng thiêu quang vừa xế, thỏ bạc
lấp lừng lặn qua, sứa soạn áo quan
hồng đi hồng mất.

Chơn lần bước lúc nhấc lúc khoan,
đến cầu tau ngồi dựa ghế cây, đợi
thầy Bà hồng đi chơi luôn cuộc.
Ngồi cũng lâu chẳng thấy dạng người,
đã mới một lại thêm gió mát hiu
hiu dựa ngang ghế ngủ quên một
giác.

Vừa nhắm mắt bỗng lại chiêm
bao, thấy ông già tác lối tám mươi,
tóc râu cả đều bạc trắng. Đì lom
lôm chống gậy lại gần bên kê tai
bằng chớ khá hồ nghi, cùng đứng sượng
đề ta ở lại. Cuộc ở đời lắm lúc
nhục vinh, sao mi hơi mi không
nghĩ đến. Kia đất Nam-việt chươg
kéo rên đất. Từ chơn phiến ba cho
đến thôn quê già trẻ đông tâm
niu dầy Đoàn - thề, cuộc tranh
thương bảo toàn quyền lợi để chi
mà khách-trừ ú, tiền Nam-việt
đem về xứ nó. Lúc sang qua bước
càng lên bờ lưng tức túi không so
đầu vài cái, ở vài năm no đủ nhờ ta
thời này thì chừng lui thừng xang
hiếm chi là tiền bạc. Nghĩ đến đó
có buồn chẳng nhẽ. Sao chủ mây ở
lần bầu ham vui, chẳng đường sức
mà chạy theo niu dầy Đoàn thề.

Đồ thi sản hiếm chi là món, tiệm
đông giá đả thú nước mình nó
thuốc lại kẻo rằng đả bên tây bán
mặt; đôi giây máy đó có phải của
chợ khách đóng không; tao có
kiểu rõ ràng chẳng sai. Còn hng
Bắc máy chẻ rằng xấu, cứ hàng Tàu
mày dùng mà thôi. Đều mày khen
tao chẻ rằng đại. Tiệm Saigon An-
nam từ phía muốn cái gì máy nói
cho tao nghe tao mua lại như thủa
của chẻ tao cam thường lại. Của
mày một ta thường bán hai, cho
mày hết xan bản làm giá cho khách
kiểu-cr.

Nghĩ như vậy biết một chớ chẳng
biết mười. Cũng là đồng giống Lạc-
hồng tao mới chỉ bày mọi lẽ. Mày
đến đây tao hiểu ý rồi, gần bên đây
má tư máy đó, lập lau-xanh đã
mấy năm trường, máy ngồi đây chờ
cho Nguyệt ăn lùm máy mờ mờ
Trời mây lờ vào nhà mặt tình mà
bể mặt hải đảo cùng con báy con
ba giỡn cợt

Tao nghĩ thân tao mấy năm nay
chơn căng bụng rắng, tao biết máy,
mày đâu có biết tao. Tao đây là
Thần Bạch-mi đào tầu. Công vụ
như vậy đó tao thuật lại cho mày
nghe, hằng ngày tao vào chơi khắp
xứ từ Nam-vian chi đến Saigon, tới
trên Lão ai ai cũng lo tranh thương
mà bảo toàn quyền lợi. Bữa dịp tao
có ghé tại Sông-Trong ghé lại tiệm
« Annam-khmer », để sắp đặt cách
tiếp rước chiền hiền, cả thầy đàn
hoàn hiền. Gặp thầy Non lai hỏi là
anh đến buổi này còn thả đi đâu
sao không lo quyền lợi, đi đâu xiêu

lạc xứ này cứ thả hoài chừng nó
mơ tình giấc. Cả trời năm cứ lo
việc bươm bươm ông ông, trát mần
đôi có một nghề khuyến dụ đê từ,
rốt một mản không làm chi cho có
ích cho đời. Giấy Đoàn thì sẵn dầy
anh muốn huộ: lợi cho, rồi về đến
xứ tây-chạy cái bốn lâu xanh chơ
rảnh Đường chuyen trở cùng Lão
Thần Non hồng chuyen đầu trở tới
một thầy tướng mạo đoan trang
phải non hiện sĩ. Lại gần tr nh hỏi
thưa ông muốn dùng chi xin phân
tỏ rõ. Vì lòng người hiền sĩ lẽ nghĩ,
mai biểu đon é hề một cở. Trước
đại Lão Thần Non mấy năm cách
biệt, sau thử coi cuộc tranh thương
lấn phát lẽ nào. Đon ra bản thật
quả đó đon, người dầy bết thật là
thiện nghệ, trẻ đon bản bạc thiệp
đang kiên, anh tài phủ rành nghề
báo toán. Tôi hỏi lão Thần Non
vậy chớ ai lập tiệm này, anh nói
rằng một hôm mấy thầy, ông chủ hỏi
là thầy hỏi này. Tôi nghe rõ mừng
thầy qua đi, mừng là mừng người
Nam-việt ngày này đồng hề thừ
giác; nghe tiếng chuông kè trước
ngờ rồi sau cũng một lòng niu giây
Đoàn thề Vui rồi buồn, buồn là
buồn phần thì còn thả đặt đó

Còn nữa.
Scaï riêng Cựu phụ chú:
NƯỚC HUYNH

Khi nào có việc chi hi hạ
muốn đại đẳng quan-khách
mà chẳng dùng rượu Sâm-
banh (Champagne) hiệu:
Tisane Marquis de
Bergey
Thủ vừa
Thi làm saôn nh cho phỉ tình
vui về đẳng
Rượu này có một mình hãng
Denis freres trừ mà thôi.

VIỆC MƠI TRONG NƯỚC

(Nouvelles du pays)
GIÁ BẠC VÀ GIẤ LỎA
Giá bạc kho nhà-nước . . . 10%
Giá lúa, tạ 100 kil. chỗ tới nhà máy Chợ
lớn (bao trãi tại): 7200 tới 8100.

NAM-KY

(Cochinchine)
Cairang
Đánh lộn cách lạ
Sớm mai ngày 16 rồi đây có tên Hai-
Dành ngồi đon một bên lễ đờng Ba-
láng tại đon các cầu sắt lớn, tay y dầy
một cái lon đưng chi không biết.
Đầu một giây phút vợ y bung rỏ đi
chợ về, tên Dành ra sau lưng chơ đụ
vào mặt đon hay len, xem ra mới rõ là
đụ đã rút hải tay lại và lại. Ấy là tôi
đau con rái đó.)
Người vợ chưng bưng hỏi ai chơ
cái gì lạ vậy? Liều xảy lại thầy chơg,
nội đon năm chơng làm đứ.

Chớng hiền buôn ra đôi ba lần, vợ
cũng không buôn. À mà muốn vậy tởo
còn vậy nói lời hay chực quán áo của
vợ mà xẻ an sát hề. Làm cho thân thể
lò, lỗ đẩu lỗ đẩu rớt vào rất xấu
m.

Ồ! thật là một đứp thơ lí thú lựu hết
sức, ngắm ai cũng chơa từng thầy
Tung-Đức

Lời rao đầu giá

(Avis d'adjudication)
Tỉnh Bàrja.
Chở và ngày giờ đầu giá:
Toà b Bnra ngày 12 Janvier 1920,
chín giờ.

Công việc lãnh.
Cắt một cái nhà cho chớc việc.
Trường Sư-mục (ferme-école) T. ú-hu.
G 4 phòng 4300\$00
Thủ chơn tạn 70% 0
Thủ chơn quyết 1:00\$00
Chở đê bốn ước đầu lệ
cho lãnh biên coi:
Toà Bô Bnra.

Hát bóng Cinéma

Tại hãng de la Pommeraye & Co
Ở đường CATINAT môn bài số 158

Cho mượn dầy hát bóng hiện Pa-
thé và nhiều hiệu khác.
Bản máy hát b ng, rọi bằng điện
khí cùng rọi bằng hơi khí đả.
Bản máy chạy điện khí đả thấp
trong nhà.

THO TIN VẮNG LẠI

(Petites correspondances)
Từ mấy tháng nay, các báo quốc-hạ,
các hàng thức giá hết sức có-động đong
đong vào nó thươg trườ g ngờ bản
thầu mờ đại/ry về cho đong chườ, chơ
khởi đườg áp chẻ của khách kiêu-cr.
Những lời khuyên khách rỏi-sơn nhâm
lời phải thời làm cho đả ta đon giắc,
tên rắng phát đong, quyết kẻo đả đon
đả đong xưa những đứp khách trử thi
vợ. Bởi vậy nên, từ bực thườg lưu,
chưng lưu đon ra cho đon bực bả lưu,
thầy đứp quyết lòng chườg thêm vắng lại
vợ khách nữa. Trong lúc đó, chườ
đon Annam, ai này cũng đứp mọi thả
đon nhĩa, chẳng thả vô tiệm khách bử
đả đon nhiệt thành, vì nhĩa, vì quẻ
đườg, rắng lập ra tiệm bán nước, cà-
phê, và tiệm cơm cho có chỗ người
minh vào ăn uống khỏi thẹn với kẻ khi
bạc ta. Sau lại nhiều người phàn nàn
không có chỗ ăn tiệc, không có tiền lau
bầu đỏ quảng-đong công các đỏ mi vi
cả Tàu như khi trước. Đó rồi lần lần
mới có tiệm cơm Tây và tiệm tiền lâu.

Từ ấy những nay, trông cho người
minh mở tiệm thêm tranh thườg cùng
ngoại-ban, trông hoài đã chẳng thấy
thêm, mà lại còn bớt; một hai tiệm đã
đong cừa, còn nhiều tiệm khác liêu thể
chờng cự không nói cườg gần thời lui.
Như có tiệm « Nam-hưng-viễn » ở góc
đườg d'Espagne và Bourdaïis đườg

tiếng đẹp rỏi đó. Tiệm này của người
Nam và người Bắc chung vốn, chung
cợ-ry mà gây đưng ra. Nguyên khí
chúng ta ao ước tiệm tiền lâu, người có
vốn muốn lập ra, mà không có tay thợ
biết nấu đồ chẻ, vì đả là tay thợ này
tra đong đỏ của khách, mà ít ai thuốc
đong cái nghề của họ, vậy mới làm làm
sao? Người Nam ta mới học đả đon
anh em ta ngoài Bắc, là người siêng nĩa
giỏi đả thuốc tay khách trử chẳng khi
nào ép chẻ, giành nghề thườg má
đườg, vì mới khi nó tới hay bản cái chi
lạ, thì người Bắc ta làm y như nó đườg.
Vậy những người sở mộ cuộc tranh
thườg mới nhận tin ra Bắc kêu ta nghe
chợ. Văn bầy lâu, người Bắc ta nũa
cuộc tranh thườg trong xứ này và cùng
hiện Nam-ly ở đả giàu có, nên chắc có
thể thành tựu đườg; người có cừ, kè
có công vậy đon lại về Nam-ly đườg
tiếp đong bang ta, hầu có thầu về một ít
cái mới lợy bầy lâu đỏ cho người g anh
giữ, và rủa cái nhục chưng, vì đong
g ông Lạc-Long từ Nam chi Bắc thầy đứp
bị chẻ Lý-Thiệu nhieu mắg.

Đỏ tiền « Nam-hưng-viễn » mới lập
ra. Tiệm đon sạch sẽ, có cách thườg, củ
bực cho khách sang lên, bản cơm
và đỏ ăn đả đứ; có mi. hũ tiều, chớo
cườg như tiệm chẻ. Có bằg đẻ rẻn là
hơn cả trăm n on đó thườg đong, có
bản khác đẻ như g môn đỏ tráo châu mi
vợ. Chư khách quan khi có dịp làm tiệc
tại tiền lâu hay là đem về nhà, thì tiệm
« Nam-hưng-viễn » có thể đỏ mà làm cho
vừa lòng khách quan đườg. Còn như chư
quí thầy muốn tiền đẻ đong cơm thườg
thì tiệm sản lòng tiếp rườg và tỉnh giá
nhẽ. Có tới một lần mới bán thậ là tiệm
buôn bán không thua khác trử. Đon có
bản tinh anh, có thứ lớp, chỗ ngồi từ
đẻ mà nẻ, có quạt máy, người đon ăn
biết cách lịch sự và khuôn phép, đỏ ăn
đả đon lại rẻ. Vô ngời một hội quẻn
trườg là tiệm chẻ. Nhớ lại mới mườg
đon cho Annam.

Vậy vừa lòng đong-bang chườ? đảc kỳ
sở nguyên chườ?
Cũng của ấy, tình cảnh này thì những
người có đả thườg quẻ bườg, ai cũng
vợ, cũng nhườg, cũng trườg chườ đả
ta thườg, khi rườg áp chẻ chườ nhữ kiêu

XIN

Tôi hằng thiết bày giờ có nhiều
thuốc « Nam-Hồng-Tế » giã, bán tại
Saigon và đứn trong Lục-châu, tôi lo
cho quý ông, quí bà, dùng làm thuốc
giã mọi ấy, chẳng những không hiệy
ngộ hiểm, mà còn-hại tí vi nữa. Vậy
quí ông, quí bà, muốn dùng thuốc
thật là tốt, xin hãy đến đời gát ngọc
đến nhà tôi, của mua, tôi sẵn lòng tiếp
rườg và ăn cơm lo cho vui lòng quí
ông, quí bà luôn.
Nếu mua nơi khác thì tôi chỉ chườg
nhận là thuốc của tôi, vì trong cõi
Đông-Dương này có một mình tôi
có thuốc « Nam-Hồng-Tế » mà thôi.
Đón-kính.
Madame HÈN, chez M. J. THANN
Ecole des Mécaniciens.
SAIGON.

Mưu khách-trả

Tại làng Bình quê đòng (Thước) có một Binh-thị G. niên canh 24 tuổi. Khi trước có này là vợ của một thầy giáo S. Bởi việc vợ chồng bất hòa cùng nhau nên S mới đi có ra.

Sau có mới làm bạn với chệp Á-Sét ở Chợ-lớn làm nghề bán, có họ bạn một Á-Tùng nay được 3 tuổi

Khi cần chửa Á-Tùng này được tám tháng thì cha mẹ G đem G về mà nuôi dưỡng chờ ngày sanh đẻ. Trong lúc G. ở nhà khai huê cho đến chừng no ngày khảm tháng, thì cha thầy Á-Sét này về, hay là cấp đường tiền bạc gì cho G. Bởi vậy cho nên G. tốt thời tuyệt nghĩa, song cha mẹ G. của thường rở thảo, nên Sét năm ba tháng thì về một lần mà tham con.

Một ngày kia Sét về mới tình như vậy: «Vợ mình chẳng tưởng mình thì chắt là con mình làm G. sao mình bắt cho được» (vì cưới không phải phép). Cơ ra chữ «Sét mới nói cùng cha mẹ vợ xin làm Á-Tùng ra chớ được nước» đòng tính bề kỹ luận cả; chàng ngờ G. biết trước nên có cho (liều kính gì đi theo, làm cho kẻ Sét tinh đó bắt thành thì) nghiệp quá thương con làm sao nhỉ? Có thương gì mà mảy công để bụng? lúc này chẳng phải để gì; mà đem cháu ngoại cha ta về đầu đầu. Việc này Sét vô kể khả thì nên đã đành chịu của là phụ tử.

Cách chừa vài tuần đày Sét lại về một lần nữa mà nói cùng cha mẹ vợ rằng: «Ha lùi quá làm mất cái giấy (bút thân không có liên chệp, xin tí má cho mượn 20 \$00 đòng chệp giấy khác, chừng vài tháng, làm có tiền về trả lại cho ta.» Tuy nghiệp cho hai ông bà nghe rồi thảo nói việc làm này thì cũng thương hại, muốn cho, chẳng để G. của và nói rằng: «Tôi đã Tả, chạp tháng Sét lâu rồi nên tí má có cho mà mượn thì tôi chẳng biết ởi đa». Cha mẹ G. nghe G. nói như vậy thôi cũng tính bề rỏ luôn, song cậu em còn tưởng tình huệch nghĩa để chi chi đó, nên có cho mượn (Và mách) đàng đi đường, chớ hỏi ở chỵon về thì lại bộ sự liúh bác sao mà đi bộ vậy?

Khá khen cho có G. biết trước mà phòng ngừa chẳng đợi làm mưu khách-trả đó.

Việc này cũng đáng làm gương cho các có vợ chệp, để lấy giữ lấy kéo uống công tình kỳ cừm bấy lâu rồi nó dụng mưu tóm hết lại công luôn con mà lui thông-xang. Chẳng ày máu từ phần là, đầu có hu bu cho máy thì đã muộn.

PHAN-BIỆT-CHẤT.

Tôi chỉ dùng có một thứ giấy NIL mà thôi giấy này là thứ giấy văn thuốc điếu. Tôi nhớ của một mình hãng Denis Frères đại lý khắp cả Đông-dương.

HƯƠNG TRUYỀN (Echo)

Mỏ rùa hóa ra con trạnh Hóna qua 21 Septembre, đàng con mưa lụt, trời nước một màu, thế mà già trẻ lớn bé, ngoài phố trở thành nghe đồn rằng người ta có bắt được một con trạnh sệt ở dưới cầu Đòng-bà, rú nhau đi coi

hàng trăm hàng chục; trạnh ở đâu; chẳng thấy chỉ có anh thầy Bói đánh rơi cái mỏ rùa trời lừng đưng giữa giòng sông, khi quần quít chụ thầy Bói vừa chạy vừa la, rồi đồn thành con trạnh, ấy một lời truyền ngoa cũng đã lạ đời.

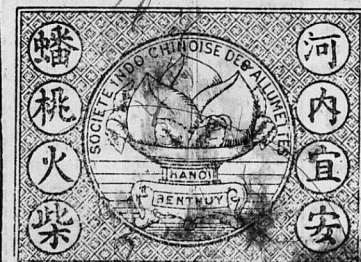
Đi tu vị nễ vợ.

Một thím kia vốn người mộ đạo thường hay đi chùa; chủ thầy thím có mấy tiền cũng hóa ra tro, vì nhang vàng mà hết; cần hoài không được chủ có ý hờn, chủ hôn thím thì nư, cuốn gói lên chùa phòng thu đòng chệp; chủ nghĩ cũng ngại, của hàng nặng mất vật, việc nói tro bỏ lấy bấy, nghĩ hơn nghĩ thiệt tình cách giải vây, lên chùa rước ông thầy, cúng chuông, cúng mõ, cúng kệ, cúng kinh, thỉnh luôn về nhà, lại rước thím về mà Nam-mô-chi-phật.

Thoát khỏi cái nạn to!

Kỳ trước bôn-quán đã nói đến cái nguy hiểm về sự đồ đưa nặng đập-dá, mà lại nói trước đã có làm lúc vì chèo gậy, hoặc nọc-chèo rú hồng, mà các chủ có ghê vì ham tiền không thường xem sóc tu bổ, cho nên mới xảy ra làm con nguy hiểm như thế. Trước đã gặp mấy lúc hiểm nghèo như thế tưởng nên đợi vài về sau mới phải, thế mà có mới cách vài hôm nay lại cũng xảy một lượt nữa, mới nên khiếp chừ! May người khỏi chết, cũng

Có thứ rượu mạnh Langsa hiệu «BAC-CHUS» mới chớ lại Nam-kỳ lần thứ nhứt, ngon không có thứ rượu nào bằng. Chỉ một mình hãng Denis Frères từ má thôi.

một mình hãng Denis-frères đại-lý cả Đông-dương thứ hộp quẹt này.

Hộp quẹt này khắp nơi đặng phen bán là một su nhỏ một hộp mà tho.

Advertisement for VU'A THUOC ANNAM. Text includes: 'TU 11... Mấy lấy cái xe-máy chạy xuống VUA-THUỐC ANNAM, của M. E. DẬU, ở đường dầy Ba nhà số 58; mà mua một đòng bạc Thuốc Govet Sài-sân. 5 gói, thứ ba-liên. BIỂU ĐƯA: 15 gói, thứ hai-liên. 20 gói, thứ một-liên. MAU LÊN... Rời hồi tuôn trong VUA giá bán-sĩ một Lang Thuốc-Gô là bao nhiêu? Váy từ đây sắp đến để tôi chiếu khó chạy xuống VUA đó Sĩ Thuốc lễ về BÀN. Bả khỏi mất công cắt, lại đếm được Thuốc ngon, mà cũng thấy lợi vậy... khõe... Thưa 11... Giá Bán-Lẻ đây đã thấy ở Huế-H. ng một đòng lời ba các, con Bán Sĩ chắc cũng vậy chớ gì!... 11... 11... Hễ hỏi thì coi?'

Học-trò đưng nghỉ vì bệnh sưng

Bắt đầu từ ngày 22 Novembre qua Chương-giáo học-chánh Trung-ly đã cho phép các trường tiểu học từ lớp nhì sắp xuống được nghỉ học một năm ngày, để hoặc ai mắc bệnh sưng được ở nhà điều-trị cho mạnh khỏe, rồi sẽ đi học. Vì lúc này khắp nơi nơi trẻ-con lên sưng rất đóng, mà đi học-hành thời khó nổi kiếng-đề mưa gió, cho nên quan trên đã suy xét sự bảo-trọng thân-thể của học-trò mà cho nghỉ ngơi để điều-trị, thật là lòng thương mến học-trò rất nên châu-lắt; tưởng các các son-vien trong khi rành rang ở nhà hoặc giả may khỏi mắc bệnh ấy phải nên học tập ôn cố tri tân, chớ nên bỏ luống ngày giờ làm theo sự chơi bời phóng túng, đã bỏ phí ngày giờ vô ích quên mất hết bài vở, cura lấy chầy trễ đàng cho mình, mà lại phụ lòng chân tất của quan trên, nó phải không đáng làm ru.

Tin Đông-dương

Đốt pháo trong bể Hóm kia ở xóm C. D. có nhà kia xa mừng nhà mới, quan khách bạn bè hội đến rất đóng, trong nhà trăn-thét bụi hoàng có-bà chiu-đó; khi khách mới ngồi vào tiệc, ông chủ-nhà đem ra hai phông pháo toan đốt, bà-chè liền chạy ra đựt lấy cái ghế mềm vào tai ông-chủ mới mấy câu, lấy tay chỉ lên mái-nhà, rồi lấy cảm pháo vào nhà. Ông-chủ xem đó ngỡ ông buồn bực, nhưng cũng gượng nói cười vào tiệc cùng ngồi uống rượu với khách. Các ông khách trông rằng: bà ấy can chớ nên đốt pháo là lấy sự tiền-kiệm mà khuyến chông, bực là vì sự nhà-tranh mà không đàng, bực; và khi luận bàn sự ấy với nhau, bực nghe người sân pháo nổ lộp-bộp, trong ra thời thầy trong một cái bể tre, đây nắp kim mít pháo nổ nghe như ai đánh cái thùng cái nung vậy, quan khách ai này đưa tức cười, còn ông-chủ ngồi lựng im hay bỏ không biết. Một hồi khói pháo bay vào thời ông chủ mới vội-và chạy ra xem, vừa khi cái bể đã đem chài, các pháo đó rú, ông-chủ ngỡ nhà ông đứng nhìn, hỏi rằng pháo đốt ở đâu? Bà-chè lại chạy ra ghé mồm vào tai nói to lên rằng: pháo vừa đốt đó, tác đó xa rồi. Ông-chủ nghe, cười kháo-khiếu rồi nói rằng: O. o. (Vừa cười vừa gọi lại đầu) rồi lại trở vào ngồi tiệc. Lúc này chớ mấy ông thợ-khách mới đi, bực rằng ông-chủ có bệnh này-lại, bực chớ vì sự cháy-nhà, nhưng lấy theo thói quen mà phải đốt!

Ồi! là thời gian này, chớ chưởi, lấy lại nên đưng gượng, chưởi cho tiền tới một đòng bạc, chưởi cho thêm chưởi đợi lénh cái gì mà phải gặng gượng cho thêm phiền. Tại đã đợc nh ng nghe, nhà mới làm sự cháy, thời còn lý thế gì mà đốt pháo, hoặc là đốt cho người xa nghe biết ta ăn mừng nhà mới, mà bỏ vào bể đưng lại, đó nó có gì ghê. Chưởi chưởi, chưởi chưởi là chưởi người ta, chưởi chưởi là chưởi chưởi nhau lấy sự chưởi cho chưởi. Thời ch-n rượu đưng đủ vui mừng, thì xem các ông Tây trong những tiệc vui mừng chi chưởi nam lấy chưởi rượu là đủ, vậy ta nên lấy đó làm gương!

Có hiệp mới thành Cách it àu là, ghê có một hiệp An-nam mới mở, chưởi nên mừng chưởi chưởi, chưởi chưởi là làm! Đều cả, tại chưởi

AN NINH HAT-LAY

ĐƠN
Vị của nó là
Vị của nó là
Vị của nó là

Cách làm mau té tiền

Viết thư cho hãng Annam, Hào-vĩnh Công-ty, 146 bis Rue Lefebvre
biểu gửi contre-remboursement (cách
tiền trao của lãnh nơi nhà máy thép
một hộp một trăm ve dầu Essence
de menthe, hiệu Lô-tiên, tốt nhất
trong cõi Đông dương, giá là mười
lăm đồng (15\$00) mà thôi. Về bán lẻ
lại cho trong vòng quen lớn một ve
hai cắt (0\$20) - mỗi ve lời 5 su,
một trăm ve lời 5 đồng bạc, mười
hộp lời năm chục, một trăm hộp lời
năm trăm đồng bạc!

Viết thư đi, đừng bỏ qua dịp làm
tê tiền, ồng tiền. Ban đầu lời ít sau
lời nhiều, bán buôn quen thói, làm
giàu chẳng bao lâu!

Cho không! Hãy coi cho kỹ. —
Kể từ ngày nay một trăm người nào
gửi thư đến mà mua dầu trước, hãng
Annam Hào-vĩnh Công-ty sẽ vui
lòng gửi cho không một kilo xà-bông
mại-xây thiệt, hiệu ngựa một sừng.
(La Licorne), tốt nhất trong cõi
Đông-dương hay là một ve dầu thơm
Essence pour Loïson : Eau de Colo
gne, Quinine, foin coupé để làm dù
mặt liti các thứ dầu thơm ấy, tùy
thích ai muốn thứ nào cũng được!
Hãy viết thư mau đi, đừng bỏ mất
cơ hội làm té tiền ồng tiền.

Hãng Annam, Hào-vĩnh & C.
146 bis Rue Lefebvre Saigon,
Kinh đồn.

Cách tranh thương

Muốn buôn bán chợ đất mới,
hàng, thì phải dốt đến cho thiệt
sàng.

Người buôn bán Âu-châu cũng
dùng cách đó; người china họ
cũng dùng cách ấy.

Vậy thì đồng-bang nên đến
tiệm Lục-tỉnh khách lâu, số 82
đường d'Espagne chợ Saigon,
mà mua hoặc đến khi, hoặc đến
lời hiệu Best, mà dốt cho sang;
thì cuộc buôn bán mới thành
vượng.

Tiền đó có đủ các thứ đến đẹp
đé; vắn rả hơn các nơi/.

SOCIÉTÉ DES TABACS

DE L'INDOCHINE

(Đông-dương Yên-thảo Công-ty)

Tư-bổn: 6.000.000 fr.

Sở chính Công-ty tại PARIS

Sở Cai-trị và nhà công-xưởng tại HANOI

Trại trồng thuốc lá tại KIM-XUYÊN và VĂN-KHÉ

THUỐC CHU'A VẮN VÀ THUỐC VẮN RỒI

HIỆU

« COQ » (Con Gà)

Vị ngon - Giá rẻ - Nên hút

VÀ THƯ THỎNG LÁ VẮN RỒI HIỆU

PAGODE (Cái chùa)

UNION CHAT THUY
VICHY
PHAR-QUỐC-TUYÊN
VICHY CELESTINS
VICHY GRANDE-GRILLE
VICHY HOPITAL
VICHY-ÉTAT BIỂU TẾ
PASTILLES VICHY-ÉTAT
COMPRIMÉS VICHY-ÉTAT

PHẢI DÙNG THUỐC BÒ VÀ TRỊ ĐÀN
THUỐC HIỆU LA
ELIXIR TONIQUE ANTIGLAIREUX
Của ông hươngry GUILLET
TRONG MỘT NĂM BAY THUỐC ELIXIR CÓ CHỖ
ĐƯỢC CHIA QUANG HƯƠNGRY GUILLET LẤY LÊN CHIA ĐƯỢC
TRONG MỘT NĂM BAY THUỐC ELIXIR CÓ CHỖ ĐƯỢC CHIA QUANG HƯƠNGRY GUILLET LẤY LÊN CHIA ĐƯỢC

CƠ MỘT MINH NHÀ NÀY CÓ QUYỀN
TRAY MẶT CHO BÈA ĐỐC SÙNG VÀ LÀN XE MÂY
TẠI TRẢNG ST-ÉTIENNE
MÀ THỜI
MANG F. NICHEL, CAFFORT SUCCESSION & Cie GUYARD CALHAT 5036
THUỐC, ĐẠN, XE-MÂY, ĐỒNG-MỒ
và GI NỮ-TRANG. ĐỪNG ỨNG LẠI GIẢ VÉ
Lục-Châu muốn mua vật chi thì xin đi thế như vậy!
N. P. NICHEL, CAFFORT Successeur, 36 rue Surtout. - SAIGON.

Saigon - Imp de l'Union
Administrateur Gérant: NGUYỄN-VĂN-CUA

Cher Monsieur
Paris le 31 Decembre 1919